

[Steen Folke]

når der var tale om, at der skulle diskuteres forlængelse.

Ingen har krævet – det var det, ministeren lagde op til – ingen har troet, at ministeren skulle ned at nedlægge et veto i december måned. Men må jeg spørge udenrigsministeren: har udenrigsministeren gjort noget som helst for at forsøge på at få en forlængelse for blot 2 måneder? Har han gjort et forsøg på det? Har han overhovedet anmeldt, at det ville være det bedste? I og med, at han gik med til 12 måneder, mistede Danmark muligheden for at bruge vetoretten. Vetoretten er jo ikke kun brugelig, når man faktisk nedlægger veto, den er også brugelig som et forhandlingsinstrument og kunne have været det i februar. Det kunne være, at Danmark med vetoretten intakt kunne have overbevist de øvrige EF-lande om, at det nok ville være bedst at droppe de sanktioner helt. Udenrigsministeren har selv ved tidligere lejlighed gjort opmærksom på, at det var lidt ubekvemt for Danmark at træde ud alene. Ja men det er lige præcis i kraft af ministerens adfærd, at det blev nødvendigt at træde ud alene. Vi mener, det er godt, at Danmark træder ud under alle omstændigheder, men jeg kan godt forstå ministerens argument.

Vi mener, det er vigtigt at få en mere præcis mandatformulering som et resultat af underudvalgets arbejde i markedsudvalget, og jeg vil gerne understrege, at vi mener, at den eneste holdbare løsning er skriftlige mandater. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få styr på det.

I øvrigt mener jeg, det er vigtigt, at en del af arbejdet kommer uden for markedsudvalgets lukkede døre, og at de mere principielle og vigtige ting bliver debatteret løbende med regelmæssige mellemrum her i folketings salen, så offentligheden på en anden måde kan være delagtig i de debatter, der er tale om.

Steffensen (KrF):

Hr. Steen Folke har ret i, at den tidligere udenrigsminister og altså dermed socialdemokratiet har et medansvar for – og måske endda specielt har haft mandat til – at lægge den linje, som den nuværende udenrigsminister har fulgt. Med de endeløse debatter, som dette ting nu har bag sig angående denne sag, synes i hvert fald denne forespørgselsdebat at være ganske overflødig.

Udenrigsministeren har gjort opmærksom på og gjort rede for, at man fortolker artikel 113 i Romtraktaten forskelligt i Ministerrådet og i Kommissionen, og at der også er en nyudvikling i brugen af artikel 224 efter foråret 1982.

Efter kristeligt folkepartis opfattelse er artikel 113 først og fremmest retsgrundlaget for EF-landenes normale handelsaftaler med tredjelande, og det er vores klare holdning, at vetoretten fortsat skal stå ved magt.

Vi mener, at der ikke er grundlag for påstandene om, at udenrigsministeren har bundet Danmark ud over det mandat, han har fået af markedsudvalget. Mig bekendt har hverken Kommissionen eller øvrige EF-lande foretaget skridt i retning af at få prøvet spørgsmålet ved domstolene – de har end ikke ytret sig derom. Derfor synes jeg ikke, der er grund til at forlænge denne debat yderligere.

Jeg vil blot sige, at kristeligt folkeparti tager udenrigsministerens svar til efterretning.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Steen Folke spørger, om regeringen har gjort noget forsøg på, at den forordning, der er tale om, kun blev forlænget i 2 måneder og ikke i 12. Svaret er ja. Det er i øvrigt også fremgået af de drøftelser, der har været om forslaget om handelssanktioner mod Sovjetunionen. Det forsøgte vi på, men de øvrige medlemslande ønskede en forlængelse på 12 måneder. Det var derfor, vi indføjede det forbehold i rådsprotokollen, at Danmark altså kun ville gå med til 2 måneder.

Som det vist efterhånden er nævnt et par gange, lå det selvfølgelig ikke i vores mandat, at vi skulle blande os i, om andre lande ville fortsætte sanktionerne uden Danmark, og jeg tror, hr. Steen Folke må give mig ret i, at det da også ville være helt urimeligt, hvis Danmark skulle have brugt sin veto til at blande sig i andre landes udenrigspolitik. Det er dog en helt absurd situation. Derfor er realiteten i dag den, at de andre lande fortsætter sanktionerne. Det ønsker de nu som led i deres udenrigspolitik. Det synes jeg ikke vi skal blande os i. Det kan jeg heller ikke forestille mig at hr. Steen Folke mener. Danmark er altså ikke deltager. Det er realiteten i dag.